

СДРУЖЕНИЕ
С НЕСПОЛАНСКА ЦЕЛ
„РАНА ИМПЕРВЕНЦИЯ НА ДЕЦА
В РИСК”

Проект
„Общностен център за ранно
детско развитие и родителска
подкрепа „Надежда”

Община Бургас
2015г.

ЕДИН ОБОБЩАВАЩ ПОГЛЕД ВЪРХУ ЗАЕКВАНЕТО, КАТО ПАТОЛОГИЯ

Прието е заекването да се отнася към нарушенията на темпа и ритъма на речта, дължащи се на спазми в мускулите на речевия апарат в процеса на говорене. У заекващия човек, такива спазми могат да възникнат ту в мускулите на езика, ту в мускулите на устните, ту в областта на „гласилките”или дихателните мускули. Това довежда до периодично „засядане” на отделни звукове, а значи и до нарушаване на редуването на ударени и неударени срички, т.е. на речевия ритъм. Темпа на речта при заекване се характеризира с неравномерност.

„В следствие на спазмите речта е накъсана, лишена от плавност, съпроводена с речеви емболи, синкинезии и мъчителни усилия за продуцирането и контролирането и”

Заекването при децата се развива в тясно взаимодействие с личностните и поведенческите нарушения и в голяма степен зависи от нервно-психическото състояние на детето, което от своя страна обуславя сложната симптоматика, особено на речевите нарушения. Измененията в нервно-психическите състояния на децата често са свързани, не само и не толкова с появилото се заекване, колкото с особеностите на развитието на индивида. В. Гарбузов утвърждава, че речевото нарушение, като правило, само задълбочава проявленията на тези отклонения в развитието, които у детето вече са били. Голяма роля играят също и дефектите на възпитанието, несправедливото и непоследователното отношение към детето (ту прекомерно го ласкаят, ту прекомерно го ругаят за незначителни провинения), конфликтите в семейството и пр. Понякога, до заекване довежда и подражанието на неправилната реч на родителите.

Степента на изразителност на заекването, обичайно се определя по състоянието на речта на заекващия. Това обаче е недостатъчно. Необходимо е да се отчита характера на общуването, особеностите на поведението в дейността и разглеждането тежестта на дефекта да е в следния вид предложен от В. Гарбузов :

Лека степен :

Деца свободно влизат в общуване при всякакви ситуации с непознати хора, участват в колективни игри, във всички видове дейности, изпълняват поръчения, свързани с необходимост от речево общуване. Спазмите се наблюдават само в самостоятелната реч.

Средна степен :

Деца изпитват затруднения при общуването в нови, а така също, значими за тях ситуации, в присъствието на непознати хора, отказват се от участие в колективни игри със своите връстници. Спазмите се наблюдават в различни отдели на речевия апарат по време на самостоятелна, диалогична и отразена реч.

Тежка степен :

Заекването се изразява във всички ситуации на общуване, затруднява речевата комуникативност и колективната дейност на децата, деформира проявлението на поведенческите реакции.